
บทที่ 2

ประวัติ

(Historical Perspective)

บทที่ 2

ประวัติ

(Historical Perspective)

การพัฒนาการศึกษาสำหรับเด็กสติปัญญาเลิศในสหรัฐอเมริกา

ต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 Sir Francis Galton ได้เริ่มศึกษาเกี่ยวกับเด็กสามารถพิเศษ (genius) ระหว่าง ปี ค.ศ. 1869/1936 Galton เป็นบุคคลแรกที่ให้คำจำกัดความของคำว่า "genius" โดยการพิจารณาจากคุณสมบัติหรือสิ่งที่เด็กแสดงออกแต่ได้เกิดข้อถกเถียงเกี่ยวกับเด็กสามารถพิเศษว่าความสามารถพิเศษเป็นไปตามธรรมชาติหรือเป็นไปตามสภาพแวดล้อม ระยะแรกมีผู้สนับสนุนว่าความสามารถพิเศษเป็นไปตามธรรมชาติ แต่ภายหลังแนวคิดด้านสภาพแวดล้อมมีผู้เห็นด้วยมากกว่า

ปี ค.ศ. 1959 J.P. Guilford ได้พบว่าความสามารถทางสติปัญญาของเด็กสติปัญญาเลิศมีถึง 120 ด้านในหลาย ๆ แขนง เรียกว่าภูมิปัญญาโดยทั่วไป (general intelligence) แบ่งออกเป็น 5 ประเภทคือ

1. การเรียนรู้ (Cognition) ได้แก่ การค้นคว้าสำรวจหาข้อมูล (discovery) การจำ (awareness and recognition) ความเข้าใจความหมาย (comprehension)
2. ความจำหรือความสามารถในการเก็บสะสมความรู้ (memory)
3. ความสามารถในการคิดและการเลือกคำตอบ (divergent thinking)
4. ความสามารถในการเลือกคำตอบที่ถูกต้องตรงประเด็น (convergent thinking)
5. ความสามารถในการตัดสินใจและประเมินค่าได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (evaluation)

ก่อนปี ค.ศ. 1950 เด็กสติปัญญาเลิศมีประมาณร้อยละ 3 ของเด็กทั้งหมด ทั้งนี้เพราะได้ให้คำจำกัดความไว้แคบ หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกก็พลอยแคบไปด้วย คือกำหนดให้เด็กที่แสดงความสามารถเกินวัยที่สูงกว่าเด็กธรรมดา เป็นเด็กสติปัญญาเลิศ

ต่อมาได้ขยายแนวความคิดเพิ่มเติมเด็กที่มีแววเข้ามาด้วย ทำให้จำนวนเด็กสติปัญญาเลิศเพิ่มเป็นร้อยละ 15-20 และนักการศึกษา เช่น Guilford Jackson และ Torrance ได้เน้นความสำคัญของความคิดหลายแนวเป็นรากฐานของความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถทางศิลปะดนตรี และงานประดิษฐ์ต่าง ๆ รวมอยู่ในความเป็นปัญญาเลิศด้วย

ในปี ค.ศ.1959 L.A. Fliedler and C.E. Bish ได้ให้คำจำกัดความของเด็กสติปัญญาเลิศไว้ดังนี้

"เด็กสติปัญญาเลิศได้แก่ เด็กที่มีวุฒิปัญญาสูง สอบได้คะแนนเป็นเยี่ยม มีจำนวนร้อยละ 15-20 ของนักเรียนทั้งหมด เด็กกลุ่มนี้มีความสามารถพิเศษในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ กลศาสตร์ และศิลปะการแสดงทุกแขนง นอกจากนั้นยังมีลักษณะเป็นผู้นำ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี"

ในปี ค.ศ.1936 Terman ได้ดัดแปลงแบบทดสอบของ Binet และตั้งเกณฑ์ของระดับสติปัญญา ซึ่งกล่าวไว้ในบทที่ 2

ปี ค.ศ.1940 Terman และคณะได้ใช้กลุ่มตัวอย่างเด็กจำนวน 1,000 กว่าคน ศึกษาโดยเน้นเรื่อง I.Q. โดยไม่ได้ศึกษาและพัฒนาถึงความสามารถทุก ๆ ด้านของเด็ก ผลของการวิจัยเกี่ยวกับเด็กสติปัญญาเลิศของ Terman ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2

ปี ค.ศ.1961 Martinson พบว่าเด็กชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มี I.Q. สูงกว่า 130 สามารถปรับตัวและมีลักษณะนิสัยเป็นผู้ใหญ่กว่าเด็กวัยเดียวกัน และมีลักษณะเป็นผู้นำ เช่นมีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์ มีความขยันขันแข็ง รู้จักกาลเทศะและมีไหวพริบดี

ในปี ค.ศ.1962 Getzels และ Jackson ได้ทำการศึกษาแล้วพบว่า เด็กที่ผ่านการทดสอบภูมิปัญญา Stanford-Binet ซึ่งมี I.Q. เฉลี่ย 150 มีความสามารถทางความคิดสร้างสรรค์ต่ำกว่า I.Q. นี้ เด็กที่สอบข้อสอบทางความคิดสร้างสรรค์ได้คะแนนสูงอยู่ในระดับ 20% ของทั้งหมด โดยใช้ข้อสอบทางความคิดหลายแนวของ Guilford เกือบทั้งหมด ผ่านข้อสอบภูมิปัญญาทั่วไปของ Stanford-Binet ได้ I.Q. เฉลี่ย 127 ซึ่งได้ผลสรุปว่า เด็กฉลาดได้จำเป็นต้องมีความคิดสร้างสรรค์เสมอไป และเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์สูงไม่จำเป็นต้องเป็นเด็กที่ฉลาดมาก

ในปี ค.ศ.1963 Drews ได้แบ่งเด็กสติปัญญาเลิศออกเป็น 4 ประเภทคือ

1. เด็กฉลาดที่มีผลการเรียนดี ได้แก่ เด็กที่ชยันเรียน ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์
2. เด็กที่เป็นผู้นำ ได้แก่ ชอบคบเพื่อน เฮฮาสนุกสนาน
3. เด็กที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
4. เด็กหัวแข็ง ไม่ยอมก้มหัวให้ใคร

ปี ค.ศ.1964 J.Gallagher ได้กำหนดเด็กสติปัญญาเลิศไว้ 3 ระดับคือ

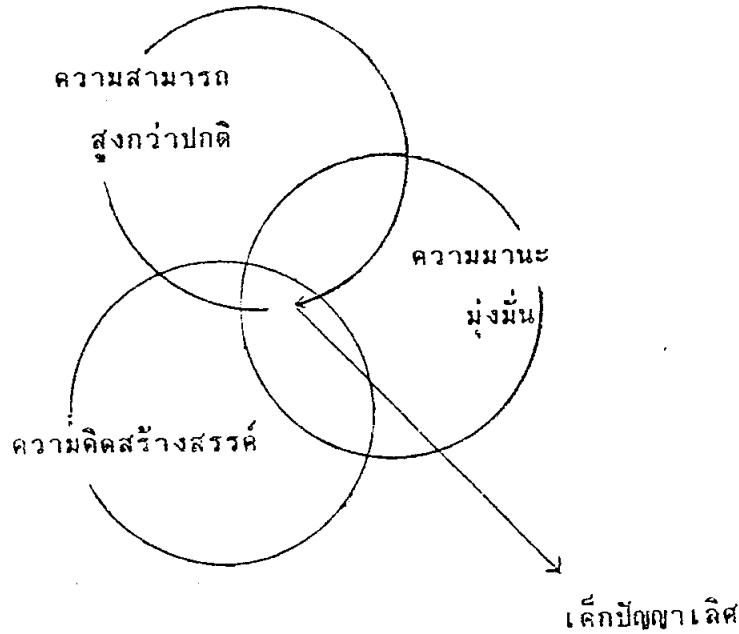
1. เด็กสติปัญญาเลิศในระดับต่ำสุดได้แก่ เด็กที่เรียนมีอยู่ในระดับร้อยละ 15-20 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด
2. เด็กสติปัญญาเลิศในระดับปานกลางสูงกว่าระดับแรก ได้แก่ เด็กที่เรียนดีอยู่ในระดับร้อยละ 2-4 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด
3. เด็กสติปัญญาเลิศระดับสูงสุด ได้แก่ เด็กที่เรียนดีเยี่ยมในระดับหนึ่งในสิบของร้อยละ 1 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสอบแบบทดสอบของ Stanford-Binet ได้ I.Q. 148 ขึ้นไป

ปี ค.ศ.1966 Flanagan และ Cooley ได้ศึกษาวิจัยเด็กมัธยมศึกษาในปี ค.ศ.1960 จำนวน 450,000 คน ข้อมูลแสดงผลการเรียนที่อยู่ในระดับสูง และปัญหาการเรียนร้อยละ 20 ของจำนวนเด็กที่เรียนเก่งซึ่งได้คะแนนไม่ดี และไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะเข้ามหาวิทยาลัยได้ จำนวน 1 ใน 5 ของเด็กนักเรียนทั้งหมดจะเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ร้อยละ 17

ปี ค.ศ.1972 Marland ได้เสนอว่าเด็กที่มีผลงานดีเด่นรวมถึงการมีผลสัมฤทธิ์สูง และ/หรือมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ความสามารถทางสติปัญญาทั่วไป
2. ความถนัดทางการเรียนเฉพาะด้าน
3. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
4. ความสามารถในการเป็นผู้นำ
5. ความสามารถทางศิลปะ
6. ความสามารถทางการเคลื่อนไหว

ปี ค.ศ.1977 Joseph Renzulli ผู้มีชื่อเสียงจากทฤษฎีสามสามห่วง (The Renzulli Enrichment Triad Model) ให้ความหมายของคำว่า สติปัญญาเลิศว่า หมายถึง เด็กที่มีความสามารถสูงกว่าปกติ มีความมานะมุ่งมั่นต่อคน และมีความคิดสร้างสรรค์เหนือเด็กปกติ

"The Renzulli Enrichment Triad Model"

Revzulli ได้ให้คำนิยามของ "สติปัญญาเลิศ" ไว้ดังนี้

"ความเป็นปัญญาเลิศประกอบด้วยปฏิสัมพันธ์ของลักษณะพื้นฐาน 3 ประการของมนุษย์ นั่นคือ ความสามารถ โดยทั่วไปที่เหนือเกณฑ์เฉลี่ย มีความมานะมุ่งมั่นและมีความคิดสร้างสรรค์ ในระดับสูง เด็กสติปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง จะพัฒนาคุณลักษณะทั้งสามด้านนี้และนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เด็กจะต้องได้รับโอกาสทางการศึกษาและบริการต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากโปรแกรมการเรียนการสอนตามปกติ"

ปี ค.ศ.1980 Benjamin Bloom ได้ทุ่มเทให้กับการศึกษาธรรมชาติและสติปัญญาของเด็กสติปัญญาเลิศ Bloom ได้ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากคนเด่น ๆ ระดับโลกใน 6 สาขา เพื่อหาสาเหตุถึงความเป็นเลิศของพวกเขาและพบว่า คนกลุ่มนี้มีพัฒนาการตั้งแต่วัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ ที่คล้ายคลึงกัน และต่างคนมีประสบการณ์ในการเรียนรู้และลักษณะของการเรียนรู้

ที่ต่างกัน ขั้นตอนของพัฒนาการของพวกเขา เป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาในการนำข้อมูลมาใช้ ในการจัดการศึกษาและกำหนดหลักสูตรให้เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละบุคคล

ปี ค.ศ.1983 Silverman ได้ให้ความหมายของเด็กสติปัญญาเลิศ ดังนี้

"เด็กสติปัญญาเลิศ คือ เด็กที่มีพัฒนาการล้ำหน้าผู้อื่นในด้านต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องจัด โปรแกรม เพื่อช่วยพัฒนาเด็กในอัตราที่เร็วและแตกต่างจากเด็กทั่วไป"

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กสติปัญญาเลิศ ได้รับความสนใจจากส่วนงานทั้งภาครัฐ และเอกชน ซึ่งตระหนักดีกว่า เด็กสติปัญญาเลิศต้องการการศึกษาในรูปแบบพิเศษ ซึ่งทำให้พวกเขาได้ใช้ความรู้ความสามารถตามศักยภาพที่เขามีอยู่ โครงการหลายหลายต่าง ๆ ที่จัดไว้ สำหรับเด็กสติปัญญาเลิศได้ถูกนำมาใช้และได้รับการพัฒนาเพื่อให้สนองความต้องการของเด็กให้มากที่สุด จากผลการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้เด็กสติปัญญาเลิศที่ผ่านมา พอสรุปได้ว่า อนาคตของการจัดการศึกษาดังกล่าวมีแนวโน้มที่สดใส และคงมีพัฒนาการในทางที่ดีต่อไป